

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/133/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010071
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211010071.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej Dr., v trestnej veci obžalovaného I. S., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. b/, ods.2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného I. S., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 07.09.2012 sp. zn. 1T/16/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06.02.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného I. S. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) zo dňa 07.09.2012 sp. zn. 1T/16/2011 (ďalej len rozsudok súdu I. stupňa) bol obžalovaný I. S. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. b/, ods.2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v období od 21.októbra 2009 do 19.februára 2010 v obci E. v rodinnom dome číslo XXX na hlavnej ulici spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojmu synovi, poškodenému maloletému P. S., narodenému XX. E. XXXX, naposledy bytom E., ulica U. č. XXX, tým spôsobom, že zanedbával osobnú starostlivosť o poškodeného takým spôsobom, že ho vystavoval nízkej teplote okolia, nedostatočne ho obliekal, v dôsledku čoho poškodený trpel podchladením, zanedbával jeho osobnú hygienu, čo sa u neho prejavovalo zápalmi kože v oblasti slabín, neposkytoval mu dostatočnú výživu, v dôsledku čoho poškodený trpel ťažkým stupňom podvýživy a chudokrvnosťou, ďalej zanedbával zdravotnú starostlivosť o poškodeného tým, že nevyhľadal lekársku pomoc pri jeho ochorení a v čase jeho neprítomnosti v rodinnom dome, v ktorom býval, umožňoval takéto konanie ďalšej osobe, o ktorej vedel, že takýmto spôsobom v minulosti zanedbávala svoje rodičovské povinnosti voči tomuto dieťaťu, a o tom, že práve z tohto dôvodu jej bol maloletý P. odňatý z osobnej starostlivosti, voči ktorej bolo trestné stíhanie pre obdobné konanie voči maloletému v dôsledku jej smrti právoplatne zastavené, a to napriek tomu, že maloletý P. mu bol s účinnosťou od 21.októbra 2009 súdnym rozhodnutím zverený do osobnej starostlivosti, pričom dieťa malo na tele neustále početné a rozsiahle krvné podliatiny a odreniny a dieťa trpelo syndrómom týraného a zanedbávaného dieťaťa, v dôsledku čoho dňa 19. februára 2010 poškodený maloletý P. S. zomrel násilnou smrťou, ktorej príčinou bolo náhle zlyhanie srdca v dôsledku terminálneho vyčerpania jeho energetických a orgánových rezerv následkom týrania zanedbávania.

Za to mu bol podľa § 208 ods.2 Tr. zák. s použitím § 39 ods.1, ods.3 písm. d/, § 38 ods.2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie sám obžalovaný, v ktorom uviedol, že sa necíti byť vinným.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že vinu cíti jedine v tom, že nechal maloletého P. v starostlivosti C. S. a uviedol, že trest, ktorý mu bol uložený vo výmere 5 rokov je veľmi prísny.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolania. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané odvolací súd prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom pochybenie takého charakteru z predloženého spisového materiálu nezistil.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania, z predloženého spisového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 Tr. por.

Pri vykonávaní dôkazov na hlavných pojednávaniach súd I. stupňa postupoval podľa Tretej časti, Tretej hlavy Trestného poriadku, ako aj ďalších jeho ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle ustanovenia § 321 ods.1 písm. a/ Tr. por..

Pri hodnotení dôkazov súd I. stupňa postupoval podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por., pretože uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia rozsudku taktiež vyplýva, akými úvahami sa súd I. stupňa správal pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny a akými ustanoveniami sa riadil pri ukladaní trestu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovaného vykonaným dokazovaním bola preukázaná.

Obžaloba okresného prokurátora v Komárne bola podaná aj na C. S., ktorá sa obdobného konania voči nebohému maloletému P. S. mala dopúšťať v období od 02. apríla 2008 do 09. augusta 2009.

Trestné stíhanie voči C. S. však bolo uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 28.02.2012 sp. zn. 1T/16/2011 zastavené z dôvodu, že obžalovaná C. S. zomrela.

Ďalej bolo zistené, že práve v dôsledku nedostatočnej starostlivosti C. S. o maloleté deti S., medzi nimi i o maloletého P., tieto boli rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12C/126/2009 zo dňa 16.10.2009 zverené do osobnej starostlivosti otca, I. S.. Matke - C. S., bolo stanovené platiť výživné na deti v sume po 25,36 Eur na každé dieťa. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.10.2009.

Z uvedeného vyplýva, že od 21.10.2009 obžalovaný mal v osobnej starostlivosti maloletého Q. S.. Obžalovaný všetku vinu zvaloval na nebohú C. S., pretože tejto, ako svojej bývalej družke a matke maloletého, prenechával starostlivosť o maloletého, pričom on sa zdržoval mimo domu. Sám potvrdil, že bol upozornený svojim synom ako aj susedou L. T., že C. S. bije maloletého P., nechá ho chodiť nahého po vonku, čomu neveril, pretože ona to poprela. Tvrdil, že nemohol zamedziť styk C. S. s maloletým z toho dôvodu, že tento mala upravený neobmedzene. Ani v deň smrti maloletého P. obžalovaný doma nebol.

Zo znaleckého posudku znalcov MUDr. O. W. a MUDr. L. F. (z odvetvia súdneho lekárstva) vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti maloletého P. S. bolo náhle srdcové zlyhanie v dôsledku terminálneho vyčerpania energetických a orgánových rezerv dieťaťa ako následok syndrómu týraného a zanedbávaného dieťaťa.

Pri pitve bolo zistené, že na celom tele maloletého sa nachádzali početné podliatiny vzniknuté pôsobením tupého až tupooblého násillia strednej intenzity. Išlo o čerstvé podliatiny, staré maximálne 1-2 dni pred smrťou maloletého P.. Vzhľadom na ich lokalizáciu a mnohopočetnosť je zrejmé, že tieto nemohol utrieť pri páde, ale boli spôsobené aktívnym mechanickým násillím. Okrem toho dieťa bolo podvyživené, išlo o 23 mesačné dieťa, ktoré malo hmotnosť 8,6 kg. Taktiež bolo zistené pitvou, že dieťa bolo vystavené pôsobeniu nízkej teploty vonkajšieho prostredia, teda bolo podchladené a aj k pitve bolo zaslané bez ošatenia, nahé, zabalené len do plachty. Toto dieťa trpelo syndrómom týraného a zanedbávaného dieťaťa. Dieťa v dôsledku hore uvedených skutočností zomrelo dňa 19.02.2010.

Správne súd I. stupňa konštatoval v odôvodnení napadnutého rozsudku, že neuveril obrane obžalovaného, keď tento tvrdil, že sa ho dopúšťala výlučne jeho družka t.č. nebohá C. S.. Je pravdou, že počiatky zanedbávania a fyzického násillia voči maloletému siahajú ešte pred október 2009, avšak práve v dôsledku nedostatočnej starostlivosti C. S. o maloletého P., tento bol najskôr matke odňatý a po hospitalizácii v auguste 2009 umiestnený do detského domova. Následne bol zverený do osobnej starostlivosti obžalovaného.

Od tohto obdobia t.j. najmenej od 21.10.2009 bolo povinnosťou obžalovaného riadne sa o maloletého starať, zabezpečovať mu zvýšenú starostlivosť, riadnu výživu, riadnu zdravotnú starostlivosť, avšak obžalovaný neurobil žiadne takéto opatrenia na zlepšenie života maloletého, ale naopak zanedbával starostlivosť o neho, spôsobil mu fyzické a psychické utrpenie tým, že dieťa trpelo podvyživitou, bolo zanedbané aj po hygienickej ako aj zdravotnej stránke. Vzhľadom k tomu, že matka maloletého C. S. sa už predtým nedokázala o dieťa starať bolo jeho povinnosťou zabrániť jej, aby sa o dieťa naďalej starala, pričom on naopak dieťa nechával matke a nezaujímal sa oň.

Pokiaľ ide o tvrdenia svedkýň - L. T. a O. A., že sa o maloletého P. obžalovaný staral, tieto tvrdenia nepovažoval ani odvolací súd za pravdivé, pretože ak by tomu tak v skutočnosti bolo, nemohol byť maloletý P. bitý, podvyživený, týraný a musela by mu byť poskytnutá aj riadna zdravotná starostlivosť. Obžalovaný musel vedieť v akom stave maloletý je a tohto nezobral ani k lekárovi a ani nijako inak nezabezpečil o neho riadnu starostlivosť. Práve v dôsledku tejto nedostatočnej starostlivosti došlo k smrti maloletého, pretože ako vyplýva zo znaleckého posudku smrti maloletého P. S. bolo možné zabrániť včasným vyhľadaním a poskytnutím lekárskej pomoci, ale predovšetkým vhodnou a náležitou starostlivosťou zo strany rodičov, ktorí mu mali poskytnúť dostatok kvalitnej potravy a vhodné prostredie pre jeho psychomotorický vývoj. Z uvedeného je zrejmé, že práve obžalovaný, ktorému bolo toto dieťa zverené, ho týral spôsobujúc mu psychické utrpenie tým, že mu neposkytoval dostatočnú stravu, odopieral mu jeho osobnú starostlivosť - ošatenie a hygienu, ako aj starostlivosť zdravotnú.

Na základe tohto, ako aj z dôvodov na ktoré podrobne poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku bolo správne konanie obžalovaného kvalifikované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. b/, ods.2 písm. a/ Tr. zák.

Nepochybil súd I. stupňa aj pokiaľ ide o uloženie trestu, kde do úvahy prichádzalo ukladanie trestu vo výmere 7 až 15 rokov. V danom prípade súd použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože zohľadnil pri tomto aj spoluzavinenie na týraní a smrteľnom následku maloletého jeho matkou t.č. nebohú C. S., keď práve počas obdobia jej starostlivosti vznikol u maloletého syndróm týraného dieťaťa a s tým súvisiace zhoršenie jeho zdravotného stavu.

Správne súd I. stupňa poukázal na to, že v čase keď bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca, sa tento syndróm týraného dieťaťa u maloletého len prehlboval.

Nepochybil ani v tom, keď pri použití ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu prihliadol na skutočnosť, že nebol to obžalovaný, ktorý aktívne fyzicky útočil voči maloletému t.j., že by ho bol bil.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 5 rokov aj nadriadený súd považoval za dostatočný na prevýchovu obžalovaného tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Správne bolo aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák., pretože posledný trest z ktorého bol prepustený dňa 08.06.2002 vykonal ako mladistvý a uvedené odsúdenie je zahladené, teda súd naň nemohol prihliadnuť.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.